

Şair Ruhlu Adam

– Yasemin ÜNLÜ · 01 Ocak 2013

Mukaddes bir bulutun gölgesinde,
Ötelerden bir yerden,
Bilmediğim, koklamadığım,
Dokunmadığım, tatmadığım,
Bir duyguyla,
Posedion'un sırrıyla,
Aniden çıkageldin_____

Görür görmez telli duvaklı bakir düşlere kapıldığım,
Şair ruhlu adam!
Yüreğinin yitik alfabetesini
Gelin ediyorsun aşkla her bir cümlede_____

Dilinden dökülürken gökyüzüm sözüyle,
Senin göğündür yükseldiğim bilesin.
Tek senin!_____

Kirlenmiş harflerime kaç mezar sığar söyle?
Ya nefesi utanç kokan cümlelerime?
Yaralı bir ceylandım ben Ilgaz'ın eteklerinde.
Ilgıt ılgıt büyüyordu kimsesizliğim!
Genzimdeki vefa suskundu hayata.
Hüzün yazgılı hikayeler yazıyorum,
Ezik yanımla!
İsyan ediyorum şimdi zamansızlığıma bilesin!_____

Yüreğimde evrenin bütün sancısı.
Ölü kentler taşıyordu cenazemi şiirlerimde.
Geldin, işgal ettin ruhumu ihtirasla!
İtirazım yok asla beklediğim sendin.
İsyanım zamansızlığıma._____

Sarmaşıklandı aşk köklendi seninle.
Kırpıklarım şimdi kuş uçuruyor hasretine bilesin!_____

Kavuřmak ki an meselesi,
Kavuřmak ki uęsuz bir mavera,
Tüm gizemini koruduęu.
Kabuslarıma nur yağdıran şair ruhlu adam!
İnliyor göğsümde sakladığım üşüyen kuşlar.
Haddini bilmez hayaller kuruyorum,
Ömrümün ayazında._____

Bak!
Gözlerimin çukurunda kandiller yanıyor,
Dua ediyorlar bizim için.
Tesbih tesbih dökölüyor damlalar,
Zikirleniyor, katli vacip umutlarıma._____

Göęün rahlesinden kehanetinle geldin.
Ummanın mavisinden selam getirdin aşkla.
Efsunlu susuşların, kaçamak bakışlarınla,
şerhederken ruhuma aşk ötesi bu olgunun uzuvları,
Riyasız müebbet bir sevda olacağını,
Gözlerinle ima etmiřtin,
Tetięi çekilmişti o an yaşamlarımızın._____

Tepesi atan ömrümüzün tam da eřref saatinde,
Bağrıma bastığım tuzdu nasibime biçilen._____

Derin uykulardan uyandıran,
Kelepçeli susuşlarımı,
Aşkın hudutsuz sularına salıveren adam!
Sen ki, hayalinde denizle konuřup,
Düşünde göęe yükselen.
Sen ki, gam diyarının gurbet kuşu.
Gök masalının masum prensi.
Ařka hasret dualarıma karşılık veren.
Öyle bir saplandın ki ruhumun derinine.
Ne söküp atasım var, ne de ölesim!
Saplandığın yerden hiç çıkama emi..